

J. S. Foget: Jeg vil først gerne saa kraftigt, som det er muligt, støtte det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen i det af ham fremdragne Spørgsmaal om Inddæmnings- og Afvandingsarbejderne ved Limfjorden. Jeg vil ganske henholde mig til de Bemærkninger, det ærede Medlem kom med. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor man ikke tager fat paa disse Arbejder. Det er en Samfundsopgave, det her drejer sig om, det er et Spørgsmaal om Arbejde til Arbejderne og dyrket Jord til Bønderne, et Spørgsmaal om Valutabesparelse ved Kornindkøb. Det er derfor uforstaaeligt, hvorfor der ikke i større Grad tages fat paa dette Arbejde.

Jeg har været glad ved at se, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen ogsaa har støttet det af det ærede Medlem Hr. M. F. Mortensen og mig fremdragne Spørgsmaal om Ryomgaard Realskole. Det er altid vederkvægende at faa at vide af den højtærede Minister, at Spørgsmaalet har hans Sympati, men Ministeren gav os ikke noget at have den i, idet han ikke vilde give noget som helst positivt fra sig, før han havde hørt fra Gymnasieudvalget. Det er nu flere Aar siden, dette Spørgsmaal er fremdraget, det burde derfor nu snart tages op til endelig Afgørelse, og jeg tillader mig derfor meget indtrængende at henstille til Undervisningsministeren at han søger at fremme Afgørelsen af Spørgsmaalet.

Til den højtærede Finansminister vil jeg gerne sige vedrørende det Svar, som Ministeren gav angaaende Erhvervenes Laanefonds Laan, at det synes jo umiddelbart rigtigt, men jeg vil alligevel henstille, om man ikke kan omplacere Erhvervenes Laanefond over i Gældssaneringen, saaledes at, efterhaanden som Gældssaneringsandragender indgaar og de paagældende har Laan i Erhvervenes Laanefond, overgaar disse Laan til Gældssaneringslaanene. Det vil hjælpe adskillige af dem, der søger Gælds-sanering. Hvis det ikke lader sig gøre, vil jeg i hvert Fald meget gerne have oplyst, hvor stor en Part af de 100 Mill. Kr. der indtil nu er optaget under Gældssaneringen.

Vedrørende det af mig fremdragne Spørgsmaal om Tilbud fra et schweizisk Firma til D. L. K. om uden Kompensation at afsætte godt 100 Kreaturer om Ugen, havde den højtærede Minister henvendt sig til Udvalget — det er efterhaanden blevet hans Vane at henvende sig til Udvalget og faa en Erklæring fra dette. Vi har netop debatteret disse Erklæringers Værdi, og den nu afgivne Erklæring synes at være

om muligt endnu tyndere end dem, vi er vant til.

Ministeren meddeler, at man angaaende dette Spørgsmaal svarer, at for det første var Tilbudet ikke givet til D. L. K.s Hovedorganisation, men til en Esbjergafdeling. Ja, jeg har aldrig hævdet andet, men Tilbudet er jo lige saa gyldigt, som hvis det var afgivet til Hovedorganisationen. Dernæst meddeler Ministeren, at man for det andet har svaret, at man ikke havde faaet noget Bevis for, at der var deponeret Penge i Esbjerg fra det schweiziske Firma. Hertil kan jeg sige, at et saadant Bevis har man aldrig forlangt; det vilde ogsaa være mærkeligt, om man forlangte det, da det var D. L. K., der stod som Sælger og løb den økonomiske Risiko. For det tredje hævder Ministeren, at man ikke har forelagt Indførselstilladelse i Schweiz. En saadan Indførselstilladelse har været forelagt, men ikke desto mindre nægtede man at godkende Handelen.

Man bærer sig ad paa en ganske anden Maade. I Stedet for at give noget afgørende Svar, noget konkret, lod man en Mand fra Schweiz meddele mundtlig, at han ikke mente, det kunde føres ind i Schweiz, og derudover har vi ingen Begrundelse faaet for Afslaget. Denne Mand kender vi jo i den internationale Kreaturhandel, og vi ved, at han er Konkurrent til det Firma, som tilbød at købe hos D. L. K. Jeg synes, det er lidt mærkeligt, at Udvalget og Ministeriet nøjedes med at faa en mundtlig Erklæring fra en Mand, der er Konkurrent til det Firma fra Schweiz, der ønskede at købe hos D. L. K.

For at komme til Bunds i Sagen henvendte jeg mig skriftligt til Udenrigsministeriet, den 31. Maj og forespurgte, hvilke Krav man stillede for Indførsel til Schweiz. Jeg har til Dato ikke kunnet faa noget som helst Svar paa dette Spørgsmaal. Derfor synes jeg, at denne Sag bør undersøges lidt nærmere end dertil, at man siger, at man ikke har faaet de fornødne Attester forelagt. De Attester, man har forlangt, har været forelagt, og man er ikke kommet med nogen rimelig Begrundelse for Afslaget paa Handelen.

Endelig vender jeg mig til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og spørger: Mener det ærede Medlem stadig, at Landbruget er ude over alle Vanskeligheder ogsaa nu, efter at Smørret er faldet 40 Øre pr. kg i Løbet af 14 Dage, og søger det ærede Medlem nu — saaledes som jeg forstod paa det ærede Medlem, at han sørgede for, at Arbejderne fulgte med i Prisopgan-